

Antifón Sofista

Fragmenta DK 87 B

Pravda:

ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΑΒ

B 1 /1 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. vol. 18b; p. 656 Kühn

Jak říká i Antifón v první knize *Pravdy*:

„Nic však není samo jednotlivé; ani nic z toho, co zrakem vidí ten, kdo vidí největší; ani nic z toho, co důvtipem poznává ten, kdo poznává největší.“

ὥσπερ καὶ ὁ Ἀντιφῶν ἐν τῷ προτέρῳ τῆς Ἀληθείας οὕτω λέγων·

„ταῦτα δὲ γνοὺς εἴση ἔν τι οὐδὲν <ὄν> αὐτῷ οὔτε ὦν ὄψει ὀρᾶι [ὁ ὀρῶν] μακρότατα οὔτε ὦν γνώμη γινώσκει ὁ μακρότατα γινώσκων.“

B 1 /2 = Hippokratés, De arte 2 Littré (p. 36, 18 Gomp.)

δοκεῖ δὴ μοι τὸ μὲν σύμπαν τέχνη εἶναι οὐδεμία οὐκ ἐοῦσα· καὶ γὰρ ἄλογον τῶν ἐόντων τι ἠγεῖσθαι μὴ ἐόν· ἐπεὶ τῶν γε μὴ ἐόντων τίνα ἂν τις οὐσίην θεησάμενος ἀπαγγείλειεν ὡς ἔστιν; εἰ γὰρ δὴ ἔστι γ' ἰδεῖν τὰ μὴ ἐόντα ὥσπερ τὰ ἐόντα, οὐκ οἶδ', ὅπως ἂν τις αὐτὰ νομίσειε μὴ ἐόντα, ἃ γε εἶη καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν καὶ γνώμη νοῆσαι ὡς ἔστιν. ἀλλ' ὅπως μὴ οὐκ ἦι τοῦτο τοιοῦτον· ἀλλὰ τὰ μὲν ἐόντα αἰεὶ ὀρᾶται τε καὶ γινώσκεται, τὰ δὲ μὴ ἐόντα οὔτε ὀρᾶται οὔτε γινώσκεται. γινώσκεται τοίνυν, δεδιδαγμένων ἤδη [τῶν εἰδέων, ἐκάστη] τῶν τεχνέων, καὶ οὐδεμία ἐστὶν ἢ γε ἕκ τινος εἶδος οὐχ ὀρᾶται. οἶμαι δ' ἔγωγε καὶ τὰ ὀνόματα αὐτὰς διὰ τὰ εἶδεα λαβεῖν· ἄλογον γὰρ ἀπὸ τῶν ὀνομάτων ἠγεῖσθαι τὰ εἶδεα

βλαστάνειν καὶ ἀδύνατον· τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα [φύσεως] νομοθετήματά ἐστιν, τὰ δὲ εἶδεα οὐ νομοθετήματα, ἀλλὰ βλαστήματα.

B 2 = Galénos, In Hippocratis librum de officina medici comm. vol. 18b; p. 656 Kühn

A dále říká:

„Neboť poznání těla vede všechny lidi jak ke zdraví, tak k nemoci i ke všemu dalšímu.“

καί·

πᾱσι γὰρ ἀνθρώποις ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγίειαν καὶ νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα.

B 3 = Pollux (Polydeukés) Iúlius Gramm., Onomasticon VI, 143 Bethe

ἄπαρασκεύωι γνώμηι ἔν τοῖς Περί ἀληθείας Ἀντιφῶν εἶπεν, ἀπαρασκεύαστον δὲ ἔν ταῖς ῥητορικαῖς Τέχναις [δοκοῦσι δ' οὐ γνήσιαι].

B 4 = Harpokration Gram., Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἄοπτα

ἄοπτα· ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα, ἀλλὰ δόξαντα ὀραῖσθαι Ἀντιφῶν Ἀληθείας α.

B 5 = Harpokration Gram., Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀπαθῆ

ἀπαθῆ· ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγονότα πάθη Ἀντιφῶν Ἀληθείας α.

B 6 = Pollux (Polydeukés) Iúlius Gramm., Onomasticon II, 58

διοπτεύειν Κριτίας (88 B 53) καὶ Ἀντιφῶν, Ἀντιφῶν δὲ καὶ εἴσοπτοι.

B 7 = Pollux (Polydeukés) Iúlius Gramm., Onomasticon II, 57

Ἀντιφῶν δὲ καὶ τὸ ὀψόμενον εἶπε καὶ τῇ ὄψει (B 1) οἶον τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ὀπτῆρ καὶ ἄοπτα. (B 4)

B 8 = Pollux (Polydeukés) Iúlius Gramm., Onomasticon II, 76

ἢ γὰρ ὁδμῆ καὶ εὐοδμία δοκεῖ μὲν τοῖς πολλοῖς εἶναι καλὰ τὰ ὀνόματα, ἔστι δὲ ποιητικά, ἐν δὲ τοῖς καταλογάδην ἰωνικὰ καὶ αἰολικά· παρὰ μόνωι δ' Ἀντιφῶντι ὁδμὰς καὶ εὐοδμίαν εὖροι τις ἄν.

B 9 = Áetios I, 22, 6 (Dox. 318)

Podle Antifóna a Kritoláa je čas myšlenkou nebo mírou, ne podstatou.

Ἀντιφῶν καὶ Κριτόλαος νόημα ἢ μέτρον τὸν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν.

B 10 = Suidás, Lexicon s.v. ἀδέητος

„Nestrádající.“ Kdo nic nepotřebuje a všechno má. Antifón v první knize *Pravdy*:

„Proto [bůh?] nic nepotřebuje, ani od jiného nepřijímá, nýbrž je neomezený (*apeiros*) a nestrádající.“

ἀδέητος· ὁ μηδενὸς δεόμενος καὶ πάντα ἔχων. Ἀντιφῶν ἐν α Ἀληθείας·

„διὰ τοῦτο οὐδενὸς δεῖται οὐδὲ προσδέχεται οὐδενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος.“

Cfr. Harpokratión Gramm., Lexicon.

B 11 = Harpokratión Gramm., Lexicon in decem oratores Atticos s. v. δεήσεις

δεήσεις· ἀντὶ τοῦ ἐνδείας Ἀντιφῶν Ἀληθείας α.

B 12 = Órigenés, Contra Celsum IV, 25

κὰν Δημοσθένης τις οὖν ὁ ῥήτωρ ἦι μετὰ τῆς παραπλησίας ἐκείνῳ κακίας καὶ τῶν ἀπὸ κακίας αὐτῷ πεπραγμένων, κὰν Ἀντιφῶν ἄλλος ῥήτωρ νομιζόμενος εἶναι καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις Περὶ ἀληθείας παραπλησίως τῇ Κέλσου ἐπιγραφῇ, οὐδὲν ἥττον εἰσιν οὗτοι σκώληκες ἐν βορβόρου γωνίαι τοῦ τῆς ἀμαθίας καὶ ἀγνοίας καλινδούμενοι.

B 13 /1 = Aristotelés, Physica I, 2; 185a 14

Není však třeba řešit všechno, nýbrž jenom to, co sice někdo dokazuje z principů, ale činí tak falešně. Co však je [principy?] přesahuje, není nutno řešit. [Mezi úkoly geometra patří] vyvracet kvadraturu [kruhu] pomocí řezů, avšak vyvracet Antifónovu úvahu není geometrickým úkolem.

ἅμα δ' οὐδὲ λύειν ἅπαντα προσήκει, ἀλλ' ἢ ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνύς ψεύδεται, ὅσα δὲ μή, οὐ· οἷον τὸν τετραγωνισμόν τὸν μὲν διὰ τῶν τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλύσαι, τὸν δ' Ἀντιφῶντος οὐ γεωμετρικοῦ.

B 13 /2 = Simplikios, In Physica 54, 12

τὸν γὰρ τετραγωνισμὸν τοῦ κύκλου πολλῶν ζητούντων (τοῦτο δὲ ἦν τὸ κύκλω ἴσον τετράγωνον θέσθαι) καὶ Ἄντιφῶν ἐνόμισεν εὐρίσκειν καὶ Ἰπποκράτης ὁ Χίος (c. 42, 3) ψευθέντες. ἀλλὰ τὸ μὲν Ἄντιφῶντος ψεῦδος διὰ τὸ μὴ ἀπὸ γεωμετρικῶν ἀρχῶν ὠρμησθαι, ὡς μαθησόμεθα, οὐκ ἔστι γεωμετρικοῦ λύειν ... ὁ δὲ Ἄντιφῶν γράψας κύκλον ἐνέγραψέ τι χωρίον εἰς αὐτὸν πολύγωνον τῶν ἐγγράφεισθαι δυναμένων. ἔστω δὲ εἰ τύχοι τετράγωνον τὸ ἐγγεγραμμένον. ἔπειτα ἐκάστην τῶν τοῦ τετραγώνου πλευρῶν δίχα τέμνων ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπὶ τὰς περιφερείας πρὸς ὀρθὰς ἤγε γραμμάς, αἱ δηλονότι δίχα ἔτεμον ἐκάστη τὸ καθ' αὐτὴν τμήμα τοῦ κύκλου. ἔπειτα ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπεζεύγνυεν ἐπὶ τὰ πέρατα τῶν γραμμῶν τοῦ τετραγώνου εὐθείας, ὡς γίνεσθαι τέτταρα τρίγωνα τὰ ἀπὸ τῶν εὐθειῶν, τὸ δὲ ὅλον σχῆμα τὸ ἐγγεγραμμένον ὀκτάγωνον. καὶ οὕτως πάλιν κατὰ τὴν αὐτὴν μέθοδον, ἐκάστην τῶν τοῦ ὀκταγώνου πλευρῶν δίχα τέμνων ἀπὸ τῆς τομῆς ἐπὶ τὴν περιφέρειαν πρὸς ὀρθὰς ἄγων καὶ ἐπιζευγνύς ἀπὸ τῶν σημείων, καθ' ἃ αἱ πρὸς ὀρθὰς ἀχθεῖσαι ἐφήπτοντο τῶν περιφερειῶν, εὐθείας ἐπὶ τὰ πέρατα τῶν διηρημένων εὐθειῶν, ἐκκαϊδεκάγωνον ἐποίει τὸ ἐγγραφόμενον. καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν πάλιν λόγον τέμνων τὰς πλευρὰς τοῦ ἐκκαϊδεκαγώνου τοῦ ἐγγεγραμμένου καὶ ἐπιζευγνύς εὐθείας καὶ διπλασιάζων τὸ ἐγγραφόμενον πολύγωνον καὶ τοῦτο ἀεὶ ποιῶν ὡς ποτε δαπανωμένου τοῦ ἐπιπέδου ἐγγραφήσεσθαι τι πολύγωνον τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐν τῷ κύκλω, οὗ αἱ πλευραὶ διὰ σμικρότητα ἐφαρμόσουσι τῇ τοῦ κύκλου περιφερείᾳ. παντὶ δὲ πολυγώνῳ ἴσον τετράγωνον δυνάμενοι θέσθαι, ὡς ἐν τοῖς Στοιχείοις (Eucl. II, 14) παρελάβομεν, διὰ τὸ ἴσον ὑποκεῖσθαι τὸ πολύγωνον τῷ κύκλω ἐφαρμόζον αὐτῷ, ἐσόμεθα καὶ κύκλω ἴσον τιθέντες τετράγωνον.

B 13 /3 = Themistios, In Aristotelis physica paraphrasis 4, 2 Schenkl

(...) Antifón (...) vepsal do kruhu rovnostranný trojúhelník, nad každou z jeho stran sestrojil další rovnoramenný trojúhelník, který se dotýkal obvodu kruhu, a toto činil neustále, neboť myslel, že jednou strana posledního trojúhelníka, ač přímá, jednou splyne s kružnicí. (...)

πρὸς Ἀντιφῶντα δὲ οὐκέτ' ἂν ἔχοι λέγειν ὁ γεωμέτρης, ὅς ἐγγράφων τρίγωνον ἰσόπλευρον εἰς τὸν κύκλον καὶ ἐφ' ἑκάστης τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελὲς συνιστὰς πρὸς τῇ περιφερείᾳ τοῦ κύκλου καὶ τοῦτο ἐφεξῆς ποιῶν ὡς ποτε ἐφαρμόσειεν τοῦ τελευταίου τριγώνου τὴν πλευρὰν εὐθειᾶν οὖσαν τῇ περιφερείᾳ. τοῦτο δὲ ἦν [τοῦ] τὴν ἐπ' ἄπειρον τομὴν ἀναιροῦντος, ἣν ὑπόθεσιν ὁ γεωμέτρης λαμβάνει.

B 14 = Harpokration, *Lexicon in decem oratores Atticos* s.v. διάθεσις Dindorf

„Uspořádání.“

... toto slovo (*diathesis*) totiž užívají ve významu „uspořádání“ (*διοικήσαι*). Antifón v první knize *Pravdy*:

„Kdyby byla [mysl?, přirozenost?, pravda?] obnažena (beze zbroje), tak by mnoho krásného špatně uspořádala.“

διάθεσις·

... καὶ γὰρ τὸ ῥῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ τοῦ διοικῆσαι. Ἀντιφῶν Ἀληθείας α·

„γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο.“

B 15

εἴ τις κατορύξει κλίνην καὶ ἢ σηπεδῶν τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο, οὐκ ἂν γένοιτο κλίνη, ἀλλὰ ξύλον.

B 15 /1 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἔμβιος

ἔμβιος· Ἀντιφῶν Ἀληθείας α·

„καὶ ἡ σηπεδῶν τοῦ ξύλου ἔμβιος γένοιτο ἄντι τοῦ ἔν τῶι ζῆν', τουτέστι ἕψησε καὶ μὴ ξηρανθεῖη μηδ' ἀποθάνοι.“

B 15 /2 = Aristotelés, Physica II, 1; 193a 9

[Některým] se zdá, že přirozeností a podstatou přirozeně jsoucích [věcí] je to, co je první v základu každé z nich samo podle sebe a ještě neutvářené, jako je přirozeností lehátka dřevo, sochy zase bronz. Na znamení toho Antifón říká:

„Kdyby někdo zahrabal lehátko a hniloba by nabyla síly, takže by vydala plod, nevzniklo by lehátko, nýbrž dřevo.“

Jakoby jedno bylo přidané, ustavené dohodou nebo řemeslnou dovedností, zatímco podstata je tím, co stále trvá, i když nepřetržitě podléhá těmto změnám.

δοκεῖ δ' ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν φύσει ὄντων ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστωι ἀρρῦθμιστον καθ' ἑαυτό, οἷον κλίνης φύσις τὸ ξύλον, ἀνδριάντος δ' ὁ χαλκός. σημεῖον δέ φησιν Ἀντιφῶν ὅτι

εἴ τις κατορύξειε κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδῶν ὥστε ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην ἀλλὰ ξύλον, ὡς τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκός ὑπάρχον, τὴν κατὰ νόμον διάθεσιν καὶ τὴν τέχνην, τὴν δ' οὐσίαν οὔσαν ἐκείνην ἢ καὶ διαμένει ταῦτα πάσχουσα συνεχῶς.

B 16 = An. Bekk. Lex. VI; p. 470, 25; s.v. ἀφήκοντος

ἀφήκοντος· Ἀντιφῶν ἄντι τοῦ διήκοντος.

B 17 = An. Bekk. Lex. VI; p. 472, 14; s.v. Ἐφροδίτης

Ἐφροδίτης· ἀντὶ τοῦ ἄφροδισίων. οὕτως Ἀντιφῶν ἐν Ἀληθείας πρώτῳ.

B 18 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀναποδιζόμενα

ἀναποδιζόμενα· ἀντὶ τοῦ <πάλιν> ἐξεταζόμενα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πραττόμενα Ἀντιφῶν Ἀληθείας α.

B 19 /1 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀνήκει

ἀνήκει· παρ' Ἀντιφῶντι Ἀληθείας α ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ ἤκει ἢ οἷον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν.

B 19 /2 = An. Bekk. Lex. VI; 403, 5

Ἀντιφῶν μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει.

B 20 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. παλλάξεις

παλλάξεις· ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις Ἀντιφῶν Ἀληθείας α.

B 21 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ὀριγνηθῆναι

ὀριγνηθῆναι· ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἀντιφῶν Ἀληθείας α.

B 22 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀειεστώ (cfr. Fótios, Lexicon A 422; s.v. ἀειεστώ Theodoridis (A 37, 18 Reitzenstein)

ἀειεστώ· Ἀντιφῶν ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ τὴν ἀιδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀειέσταναι, ὥσπερ καὶ εὐεστώ ἢ εὐδαιμονία καλεῖται.

B 23 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. διάστασις

διάστασις· Ἀντιφῶν Ἀληθείας β.

„περὶ τῆς νῦν κρατούσης διαστάσεως“ ἀντὶ τοῦ διακοσμήσεως τῶν ὄλων.

B 24 /1 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. διάστατον (Fótios, Lexicon A 354; s.v. ἀδιάστατον Theodoridis)

διάστατον· τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ διακεκριμένον Ἀντιφῶν εἶπεν.

B 24 /2 = Fótios, Lexicon A 359; s.v. ἀδιάστατον Theodoridis (A p. 31, 17 Reitzenstein)

ἀδιάστατον. ὡς Ξενοφῶν [Ἀντιφῶν?] ἠκαὶ τὸ οἰκοδόμημα ἀδιάστατον'. ἔφη δὲ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ (25d) τὸ ἀδιερεύνητον.

B 24a = Suidás, Lexicon s.v. διάθεσις

διάθεσις ... Ἐπιφάνων δὲ τῇ διαθέσει (cfr. B 63) ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας· ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. ἐν τῷ β τῆς Ἐπιφάνων ὁ αὐτὸς κέχρηται καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως.

B 25 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. δίνωι

δίνωι· ἀντὶ τοῦ δινῆσαι Ἐπιφάνων Ἐπιφάνων β.

B 26 = Áetios II, 20, 15 (Dox. 351)

[περὶ οὐσίας ἡλίου] Ἐπιφάνων πῦρ ἐπινομούμενον μὲν τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἀέρα, ἀνατολὰς δὲ καὶ δύσεις ποιοῦμενον τῷ τὸν μὲν ἐπικαιόμενον ἀεὶ προλείπειν, τοῦ δ' ὑπονοτιζομένου πάλιν ἀντέχεσθαι.

B 27 = Áetios II, 28, 4 (Dox. 358)

Ἐπιφάνων ἰδιοφεγγῆ μὲν τὴν σελήνην, τὸ δὲ ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβολῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφυκός τοῦ ἰσχυροτέρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὲ συμβαίνειν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα.

B 28 = Áetios II, 29, 3 (Dox. 359)

[O zatmění Měsíce:]

Alkmaíon (A 4), Hérakleitos (A 12) a Antifón říkají, že zatmění Měsíce se dějí otočením dutiny a nakloněními.

[περὶ ἐκλείψεως σελήνης:]

Ἄλκμαίων (A 4), Ἡράκλειτος (A 12), Ἀντιφῶν κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφήν καὶ τὰς περικλίσεις.

B 29 = Galénos, In Hippocratis librum epidemiarum comm. III, 32 = XVIIa p. 681 Kühn

Toto lze nalézt u Antifóna, v druhé knize *Pravdy* (...):

„Když ve vzduchu vzniknou deště a navzájem protikladná vanutí, tu se voda na mnoha místech spojuje a zhušťuje. Pokud je pak ovládnuta srážením, zhustí se, a stlačována silou větru se spojí do krup.“

(...)

οὕτω δὲ καὶ παρ' Ἀντιφῶντι κατὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀληθείας ἔστιν εὐρεῖν γεγραμμένην τὴν προσηγορίαν (εἰλούμενον) ἐν τῆιδε τῆι ῥήσει:

„ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῷ ἀέρι ὄμβροι τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις, τότε συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται κατὰ πολλά· ὅτι δ' ἂν τῶν ξυμπιπτόντων κρατηθῆι, τοῦτ' ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπὸ τε τοῦ πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς βίας.“

καὶ γὰρ καὶ οὗτος τὸ κατακλειόμενον ἢ συνειλούμενον εἰς ἑαυτὸ φαίνεται δηλῶν διὰ τῆς εἰλούμενον φωνῆς.“

B 30 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. γρουπάνιον

„Svraštělé.“ Antifón, *Pravda*, druhá kniha:

„Oheň, jenž pálí a taví zemi, ji činí svraštělou.“

γρουπάνιον· Ἀντιφῶν Ἀληθείας β·

„καῖον γὰρ τὴν γῆν καὶ συντήκον γρουπάνιον ποιεῖ.“

B 31 = Etymologicum magnum p. 249 Kallierges; s.v. γρυπανίζειν

γρυπανίζειν· σείεσθαι τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὥσπερ ῥυσοῦσθαι ἀπὸ σεισμοῦ· οὕτως Ἐντιφῶν.

B 32 = Áetios III, 16, 4 (Dox. 381)

[περὶ θαλάσσης πῶς συνέστη καὶ πῶς ἐστὶ πικρά·]

Ἐντιφῶν ἰδρῶτα τοῦ [πρώτου ὑγροῦ ἐξατμισθέντος ὑπὸ τοῦ] θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιλειφθὲν ὑγρὸν ἀπεκρίθη [καὶ θάλασσα ἐπωνομάσθη] τῷ καθεψηθῆναι παραλυκίσασα, ὅπερ ἐπὶ παντὸς ἰδρῶτος συμβαίνει.

B 33 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. πεφοριῶσθαι

πεφοριῶσθαι ... ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλον ποιεῖ Ἐντιφῶν ἐν β' Ἀληθείας.

B 34 = Pollux, Onomasticon II, 41

κεφαλαλγία καὶ καρηβαρία ... καὶ καρηβαρικὸν ποτὸν ἢ βρωμα. τὸ δὲ τοῦτο ποιεῖν καροῦν Ἐντιφῶν φησίν.

B 35 = Pollux, Onomasticon II, 215

ἔναιμον, καὶ ἐναιμῶδες παρὰ Ἐντιφῶντι.

B 36 = Pollux, Onomasticon II, 223

A Antifón řekl:

„To, v čem embryo roste a žíví se, se nazývá obal.“

καὶ Ἀντιφῶν δ' εἶρηκεν·

„ἐν ᾧ τὸ ἔμβρυον αὐξάνεται τε καὶ τρέφεται, καλεῖται χόριον.“

B 37 = Pollux, Onomasticon II, 224

ἐπίπλους ὀνομάζεται Ἀντιφῶν δ' αὐτὸν καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ.

B 38 = Pollux, Onomasticon II, 7

καὶ ἄμβλωσις ὡς Λυσίας (fr. 24 S.) καὶ ἄμβλωμα ὡς Ἀντιφῶν.

B 39 = Pollux, Onomasticon II, 61

Ἀντιφῶν δ' ἐν τοῖς Περὶ ἀληθείας καὶ ἀνάπηρα εἶρηκεν.

B 40 = Pollux, Onomasticon VII, 169

Ἀντιφῶν βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου.

B 41 = Pollux, Onomasticon VII, 189

ἀμήχανοι, ἀμηχανία, βιομήχανοι ὡς Ἀντιφῶν.

B 42 = Pollux, Onomasticon IX 53

ἡ μὲν γὰρ Ἀντιφῶντος ταλάντωσις τὸ βάρος δηλοῖ.

B 43 /1 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἄβιος

ἄβιος· τὸν ἄβιον Ἀντιφῶν ἐπὶ τοῦ πολὺν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος (Λ 155) ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν πολύξυλον.

B 43 /2 = Hésychios, Lexicon A 127 Latte, s.v. ἄβιος

ἄβιος· πλούσιος ὡς Ἀντιφῶν ἐν Ἀληθείαι.

B 44 = Oxyrh. Pap. XI n. 1364

(A, col. 1)

(...)

Spravedlnost tedy znamená nepřekračovat zákony obce, ve které je kdo občanem. Pro sebe nejprospěšněji by člověk užíval spravedlnosti, kdyby si před svědky vážil zákonů, beze svědků však toho, co je od přirozenosti. Vždyť to, co je od zákonů, je přidané; avšak to, co je od přirozenosti, je nutné. Co je ze zákonů, to je smluvené, (col. 2) není to přirozené; co je od přirozenosti, je však přirozené a ne smluvené.

(A, col. 1)

.....]θου

.....]η

.....]με

.....]νευ

.....]μι

...] δικαιοσύνη οὖν τὰ τῆς πόλεως νόμιμα, ἐν ἧι ἂν πολιτεύηται τις, μὴ παραβαίνειν. χρῶιτ' ἂν οὖν ἄνθρωπος μάλιστα (θ) ἑαυτῶι συμφερόντως δικαιοσύνηι, εἰ μετὰ μὲν μαρτύρων τοὺς νόμους μεγά[λο]υς ἄγοι, μονούμενος δὲ μαρτύρων τὰ τῆς φύσεως· τὰ μὲν γὰρ τῶν νόμων ἐπίθετα, τὰ δὲ τῆς φύσεως ἀναγκαιᾶ· καὶ τὰ μὲν τῶν νόμων ὁμολογηθέντ]α οὐ φύντ' ἐστίν, τὰ δὲ τῆς (col. 2) φύσεως φύντα οὐχ ὁμολογηθέντα (ουχ [ο]μολογηθεντα).

Kdo přestupuje zákony, je uchráněn hanby a trestu, pokud je to skryto těm, kdo si je smluvili; ne však, pokud to není skryté. Kdo však silou ruší proti možnosti něco z toho, co je vrozené přirozeností, pak nezáleží na tom, jestli unikne pozornosti lidí nebo zda to všichni uvidí, protože tím to není zlo o nic menší ani větší, neboť mu škoda nevzniká skrze mínění pozorujících lidí, nýbrž skrze pravdu.

τὰ οὖν νόμιμα παραβαίνων εἰὰν λάθῃ τοὺς ὁμολογήσαντας καὶ αἰσχύνῃς καὶ ζημίας ἀπήλλακται· μὴ λαθῶν δ' οὐ· τῶν δὲ τῆι φύσει συμφύτων ἐὰν τι παρὰ τὸ δυνατὸν βιάζεται, ἐὰν τε πάντας ἀνθρώπους λάθῃ, οὐδὲν ἔλαττον τὸ κακόν, ἐὰν τε πάντες ἴδωσιν, οὐδὲν μειζρον· οὐ γὰρ διὰ δόξαν βλάπτεται, ἀλλὰ δι' ἀλήθειαν.

Tyto věci je třeba zkoumat zvláště proto, že mnohé z toho, co je podle zákona spravedlivé, je vůči přirozenosti nastaveno nepřátelsky. Zákonem je pro oči nastaveno, co mají (col. 3) vidět a co nemají; pro uši, co mají slyšet a co ne; pro jazyk, co má mluvit a co nemá; pro ruce, co mají dělat a co ne; pro nohy, k čemu mají chodit a k čemu ne; a pro mysl, po kterých věcech má toužit a po kterých ne.

ἔστι δὲ πάν[τως] τῶνδε ἕνεκα τούτων ἢ σκέψις, ὅτι τὰ πολλὰ τῶν κατὰ νόμον δικαίων πολεμῶς τῆι φύσει κεῖται· νενο[μο]θ[έ]τηται γὰρ ἐπὶ τε τοῖς ὀφθαλμ[ι]οῖς, ἃ δεῖ (col. 3) αὐτοὺς ὁρᾶν καὶ ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τοῖς ὠσίν, ἃ δεῖ αὐτὰ ἀκούειν καὶ ἃ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τῆι γλώττηι, ἃ τε δεῖ αὐτὴν λέγειν καὶ ἃ οὐ δεῖ· καὶ

ἐπὶ ταῖς χερσίν, ἅ τε δεῖ αὐτὰς δοῦν καὶ ἅ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τοῖς ποσίν, ἐφ' ἅ τε δεῖ αὐτοὺς ἰέναι καὶ ἐφ' ἅ οὐ δεῖ· καὶ ἐπὶ τῷ νῶι, ὧν τε δεῖ αὐτὸν ἐπιθυμεῖν καὶ ὧν μὴ.

Přírodě však není o nic milejší ani bližší to, od čeho zákony lidi odvracejí, než to, k čemu je vybízejí. Vždyť přírodě patří život a umírání; a život je pro lidi tím nejprospěšnějším, umírání tím nejméně (col. 4) prospěšným.

Když pak jsou prospěšné věci stanoveny zákonem, jsou poutem přírody, ty od přírody jsou však svobodné.

[οὐ μὲ]ν οὖν οὐδὲν τῇ φύσει φιλιώτερα οὐδ' οικειότερα, ἀφ' ὧν οἱ νόμοι ἀποτρέπουσι τοὺς ἀν[θ]ρώπ[ους], ἢ ἐφ' ἃ [προ]τρέπουσιν. τὸ δ' αὖ ζῆν ἐστι τῆς φύσεως καὶ τὸ ἀποθανεῖν, καὶ τὸ μὲν ζῆν αὐτοῖς ἐστὶν ἀπὸ τῶν συμφερόντων, τὸ δὲ ἀποθανεῖν ἀπὸ τῶν μὴ συμφερόντων.

(col. 4)

τὰ δὲ συμφέροντα τὰ μὲν ὑπὸ τῶν νόμων κείμενα δεσμὰ τῆς φύσεως ἐστι, τὰ δ' ὑπὸ τῆς φύσεως ἐλεύθερα.

Podle správného a vskutku rozumného mínění tedy přírodě neprospívá víc to, co působí bolest, než to, co působí radost. Bolestivé tedy není prospěšnější než příjemné. Vše, co je opravdu prospěšné, totiž nesmí škodit, nýbrž prospívat. Tedy vše, co je prospěšné přírodě (...).

οὐκ οὐκ τὰ ἀλγύνο(υ)ντα ὀρθῶι γε λόγῳ ὀνίνησιν τὴν φύσιν μᾶλλον ἢ τὰ εὐφραίνοντα· οὐκ οὐκ ἂν οὐδὲ συμφέροντ' εἴη τὰ λυποῦντα μᾶλλον ἢ τὰ ἡδοντ<α> τὰ γὰρ τῷ ἀληθεῖ συμφέροντα οὐ βλάπτειν δεῖ, ἀλλ' ὠφελεῖν. τὰ τοίνυν τῇ φύσει συμφέροντα τούτ[ων

+++

.....]οτια[..

.....]απ[...

.....]ανα[..

.....]καὶ οἱ[..

(col. 5) [Za spravedlivé jsou pokládáni] i ti, kdo se brání, když utrpěli křivdu, a sami nezačínají křivdit; i ti, kdo dobře činí rodičům, i když s nimi rodiče jednají zle; i ti, kdo (na soudu) nechávají protivníky přísahat, avšak sami nepřísahají. A mezi uvedenými příklady lze nalézt mnohé, které jsou vůči přírodě nepřátelské; je v nich totiž více bolesti, ač by mohlo být méně, a méně příjemnosti, ač by mohlo být více; zlého trpění, ač by bylo možné netrpět.

(col. 5)]νται· κα[ὶ οἵτινες]ς ἂν παθόντες ἀμύνονται καὶ μὴ αὐτοὶ ἄρχωσι τοῦ δρᾶν· καὶ οἵτινες ἂν τοὺς γειναμένους καὶ κακοὺς ὄντας εἰς αὐτοὺς εὖ ποιῶσιν· καὶ οἱ κατομνυσθαι διδόντες ἑτέροις, αὐτοὶ δὲ μὴ κατομνύμενοι. καὶ τούτων τῶν εἰρημένων πόλλ' ἂν τις εὖροι πολέμια τῆι φύσει· ἔνι τ' ἐν αὐτοῖς (δ) ἀλγύνεσθαι τε μᾶλλον, ἔξδὸν ἤττωι, καὶ ἐλάττω ἤδεσθαι, ἔξδὸν πλείω, καὶ κακῶς πάσχειν, ἔξδὸν μὴ πάσχειν.

Pokud by ti, kdo toto schvalují, dostávali od zákonů pomoc, zatímco ti, kdo toto neschvalují, by byli poškozeni, pak by poslušnost zákonům nebyla nerozumná. (col. 6) Nyní však je zjevné, že těm, kdo toto schvalují, nemůže spravedlnost ze zákona nijak vhodně prospět. Ten přece především nechává trpícího trpět a křivdícího křivdit, a dosud nijak nebránil to, aby trpící netrpěl, ani aby křivdící nekřivdil. Když je případ předán k potrestání, nemá trpící vůči křivdícímu žádnou výhodu. Musí totiž přesvědčit soudce, že utrpěl křivdu, a pak žádá, aby mohl dojít spravedlnosti. Totéž však může dělat i ten, kdo křivdí, pokud se (col. 7) rozhodl zapírat. (...)

εἰ μὲν οὖν τις τοῖς τοιαῦτα προσιεμένοις ἐπικούρησις ἐγίγνετο παρὰ τῶν νόμων, τοῖς δὲ μὴ προσιεμένοις, ἀλλ' ἐναντιουμένοις ἐλάττωσις, οὐκ ἀνόνητον ἂν (ν) ἦν (col. 6) τὸ τοῖς νόμοις πεῖσμα· νῦν δὲ φαίνεται τοῖς προσιεμένοις τὰ τοιαῦτα τὸ ἐκ νόμου δίκαιον οὐχ ἰκανὸν ἐπικουρεῖν· ὃ γε πρῶτον μὲν ἐπιτρέπει τῶι πάσχοντι παθεῖν καὶ τῶι δρῶντι δρᾶσαι· καὶ οὔτε ἐνταῦθα διεκώλυε τὸν πάσχοντα μὴ παθεῖν, οὔτε τὸν δρῶντα δρᾶσαι. εἷς τε τὴν τιμωρίαν ἀναφερόμενον οὐδὲν ἰδιώτερον ἐπὶ τῶι πεπονθότι Δ ἢ τῶι δεδρακότι· πεῖ[σ]αι γὰρ δεῖ αὐτὸ[ν] τοῖς τιμωρ[ήσοντ]ας, ὡς ἔπαθεν, [καὶ] δύνασθαι ἀπ[αιτ]εῖ δίκην [ἐλεῖ]ν. ταῦτα δὲ καταλείπετα[ι] καὶ τῶι δρᾶσαντ[ι] ἀ]ρνεῖσθαι

(col. 7)

[έλομένωι]

+++

[..... ἐ-]

στιν μᾶλλον .. ὅσηπερ τῶι κατηγοροῦντι ἢ τῆς κατηγορίας πειθῶ ἀμύνειν τῶι τε πεπονθότι καὶ τῶι δεδρακότι. γίγνεται γὰρ νίκη καὶ ῥήμασι καὶ ... καὶ κ ... δυνα δεσα οὐδ μα ... ἐντεῦθεν ὡς ε τῶι εδ

B, col. 1

.. ἀνθ]ρώποις

.....]ματα

.....]ητης

.....]ηλου· ε

.....]ωσενε

... τε>κμαίρεσθαι δὲ] παρέχει

.....]τας

... πλ]είστων

.....]ρων)

.....]τα ε

.....]αν

.....]κ...

[Ty, kdo pocházejí ze vznešených] otců (B, col. 2) máme v úctě a vážnosti, avšak těch, kdo nepocházejí ze vznešeného domu, si nevážíme a nechováme je v úctě. V tomto se k sobě navzájem chováme jako barbaři. Vždyť jsme přírodou zrozeni ve všem všichni stejně, jak barbaři, tak Řekové. Lze to vidět na věcech pocházejících od přírody, které jsou všem lidem nutné. Všichni je takto mohou mít, a pokud jde o ně, tak se v nich všech od nás neliší ani žádný barbar, ani Řek. Všichni totiž dýcháme ústy a nosem a všichni jíme rukama.

(B, col. 2) [τοὺς ἐκ καλῶν πατέ] ρων ἐπαιδούμεθα τε καὶ σεβόμεθα, τοὺς δὲ ἐκ μὴ καλοῦ οἴκου ὄντας οὔτε ἐπαιδούμεθα οὔτε σεβόμεθα. ἐν τούτῳ δὲ πρὸς ἀλλήλους βεβαρβαρώμεθα, ἐπεὶ φύσει πάντα πάντες ὁμοίως πεφύκαμεν καὶ βάρβαροι καὶ Ἕλληνες εἶναι. σκοπεῖν δὲ παρέχει τὰ τῶν φύσει ὄντων ἀναγκαίων

παῖσιν ἀνθρώποις· πορίσαι τε κατὰ ταῦτὰ δυνατὰ παῖσι, καὶ ἐν παῖσι τούτοις οὔτε βάρβαρος ἀφώρισται (δ) ἡμῶν οὐδεὶς οὔτε Ἑλλήν· ἀναπνέομεν τε γὰρ εἰς τὸν ἀέρα ἅπαντες κατὰ τὸ στόμα καὶ κατὰ τὰς ῥίνας καὶ ἐσθίομεν χερσὶν ἅπαντες?

(C, col. 1)

Za spravedlivé a prospěšné pro lidská zřízení se pokládá, když si vzájemně pravdivě svědčíme pro snahu o spravedlnost. Přesto ten, kdo tak činí, není spravedlivý, protože spravedlivé je nikomu nekřivdit, pokud on sám nekřivdí. Svědek totiž nutně, i když svědčí pravdivě, stejně působí nespravedlnost druhému a zároveň sám utrpí později bezpráví za to, co řekl, neboť tím byl usvědčen a souzen ten, proti němuž svědčí; přičiněním toho, jemuž nijak nekřivdí, ztrácí majetek nebo dokonce život.

(C, col. 1)

.....] τοῦ δικαίου σπουδαίου δοκοῦντος τὸ μαρτυρεῖν ἐν ἀλλήλοις τὰληθῆ δίκαιον νομίζεται εἶναι καὶ χρήσιμον οὐδὲν ἥττον εἰς τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπιτηδεύματα. τοῦτο τοίνυν οὐ δίκαιος ἔσται ὁ ποιῶν, ἐπέειπερ τὸ μὴ ἀδικεῖν μηδένα μὴ ἀδικούμενον αὐτὸν δίκαιόν ἐστιν· ἀνάγκη γὰρ τὸν μαρτυροῦντα, κὰν ἀληθῆ μαρτυρῆι, ὅμως ἄλλον πως ἀδικεῖν καὶ ἅμα αὐτὸν ἂν ἀδικεῖσθαι ὕστερον, ὧν ἔνεκα εἶπεν, ἐν ᾧ διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ μαρτυρηθέντα ἀλίσκεται ὁ καταμαρτυρούμενος καὶ ἀπόλλυσιν ἢ χρήματα ἢ αὐτὸν διὰ τοῦτον ὃν οὐδὲν ἀδικεῖ·

V takovém případě ten, kdo proti někomu svědčil, mu působí bezpráví, protože mu křivdí, ač on mu nekřivdil, sám pak je postižen bezprávím od toho, koho usvědčil, neboť je jím nenáviděn pro (C, col. 2) pravdivé svědectví. A netrpí pouze nenávistí, leč i tím, že se po celý život musí mít na pozoru před tím, koho usvědčil. Tak má nepřítele, který by proti němu zle mluvil i jednal, kdykoliv by jen mohl.

ἐν μὲν οὖν τούτῳ τὸν καταμαρτυρούμενον ἀδικεῖ, ὅτι οὐκ ἀδικοῦντα ἑαυτὸν ἀδικεῖ, αὐτὸς δ' ἀδικεῖται ὑπὸ τοῦ καταμαρτυρηθέντος, ὅτι μισεῖται ὑπ' αὐτοῦ τὰ (C, col. 2) ἀληθῆ μαρτυρήσας· καὶ οὐ μόνον τῷ μίσει, ἀλλὰ καὶ ὅτι δεῖ αὐτὸν τὸν αἰῶνα πάντα φυλάττεσθαι τοῦτον οὗ κατεμαρτύρησεν· ὡς ὑπάρχει γ' αὐτῷ ἐχθρὸς τοιοῦτος, οἷος καὶ λέγειν καὶ δρᾶν εἴ τι δύναίτο κακὸν αὐτόν.

To, co sám zakouší i v čem křivdí, se tedy ukazuje jako nemalá křivda. Není tedy [možné], aby to [svědčení] bylo spravedlivé, ani [není možné držet] to, že se nemá křivdit ani trpět bezpráví; (?) nýbrž je nutné, aby bylo buď každé z toho spravedlivé, nebo obojí nespravedlivé. καίτοι ταῦτα φαίνεται οὐ σμικρὰ ὄντα τὰδικήματα, οὔτε ἅ αὐτὸς ἀδικεῖται οὔτε ἅ ἀδικεῖ· οὐ γὰρ οἷόν τε ταῦτά τε δίκαια εἶναι καὶ τὸ μηδὲν ἀδικεῖν μηδὲ αὐτὸν ἀδικεῖσθαι (?). ἀλλ' ἀνάγκη ἐστὶν ἢ τὰ ἕτερα αὐτῶν δ>ίκαια εἶναι ἢ ἀμφότερα ἄδικα.

Jakožto nespravedlivý se však ukazuje i soud a také soudní řízení, stejně jako rozsuzování nebo usmiřování. Co totiž jednomu prospívá, to druhým škodí. Přitom ti, kdo získali prospěch, netrpí křivdu, zatímco ti, kdo mají škodu, křivdu trpí. ...

φαίνεται δὲ καὶ τὸ δικάζειν καὶ τὸ κρίνειν καὶ τὸ διαιτᾶν ὅπως ἂν περαίνηται οὐ δίκαια ὄντα· τὸ γὰρ ἄλλους ὠφελοῦν ἄλλους βλάπτει· ἐν δὲ τούτῳ οἱ μὲν ὠφελούμενοι οὐκ ἀδικοῦνται, οἱ δὲ βλαπτόμενοι ἀδικοῦνται

.....] μην[.....

...].ινον [...

O svornosti:

ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

B 44a /1 = Filostratos, Vitae sophistarum I,15, 4

Λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους, ἐν οἷς ἡ δεινότης καὶ πᾶν τὸ ἐκ τέχνης ἔγκειται, σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτατος δὲ ὁ Ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις.

B 44a /2 = Xenofón, Memorabilia IV, 4, 16

ἀλλὰ μὴν καὶ ὁμόνοιά γε μέγιστόν τε ἀγαθὸν δοκεῖ ταῖς πόλεσιν εἶναι καὶ πλειστάκις ἐν αὐταῖς αἶ τε γερουσίαι καὶ οἱ ἄριστοι ἄνδρες παρακελεύονται τοῖς πολίταις ὁμονοεῖν, καὶ πανταχοῦ ἐν τῇ Ἑλλάδι νόμος κεῖται τοὺς πολίτας ὁμνύναι ὁμονοήσειν, καὶ πανταχοῦ ὁμνύουσι τὸν ὄρκον τοῦτον· οἶμαι δ' ἐγὼ ταῦτα γίγνεσθαι οὐχ ὅπως τοὺς αὐτοὺς χοροὺς κρίνωσιν οἱ πολῖται, οὐδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς ἀλητὰς ἐπαινῶσιν, οὐδ' ὅπως τοὺς αὐτοὺς ποιητὰς αἰρῶνται, οὐδ' ἵνα τοῖς αὐτοῖς ἡδῶνται, ἀλλ' ἵνα τοῖς νόμοις πείθωνται. τούτοις γὰρ τῶν πολιτῶν ἐμμενόντων αἱ πόλεις ἰσχυρόταταί τε καὶ εὐδαιμονέσταται γίνονται· ἄνευ δὲ ὁμονοίας οὔτ' ἂν πόλις εὖ πολιτευθεῖη οὔτ' οἶκος καλῶς οἰκηθεῖη.

B 44a /3 = Iamblichos, Ep. Περὶ ὁμονοίας, in: Stobaios, Anthologium II, 33, 15

ἡ ὁμόνοια, καθάπερ αὐτὸ τὸ ὄνομα βούλεται ἐνδείκνυσθαι, συναγωγὴν ὁμοίου τοῦ νοῦ κοινωνίαν τε καὶ ἔνωσιν ἐν ἑαυτῇ συνείληφεν· ἀφορμηθεῖσα δὴ οὖν ἐντεῦθεν ἐπὶ πόλεις καὶ οἴκους κοινούς τε συλλόγους πάντας καὶ ἰδίους [οἴκους], φύσεις τε καὶ συγγενείας πάσας ἐπιπορεύεται κοινὰς τε καὶ ἰδίας ὡσαύτως· ἔτι δὲ περιέχει καὶ τὴν ἐνὸς ἐκάστου πρὸς ἑαυτὸν ὁμογνωμοσύνην· ὑφ' ἐνὸς μὲν γάρ τις νοήματος καὶ μιᾶς γνώμης κυβερνώμενος ὁμονοεῖ πρὸς ἑαυτόν, διχογνωμονῶν δὲ πρὸς ἑαυτόν καὶ ἀνόμοια λογιζόμενος διαστασιάζει· καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῆς ἀεὶ αὐτῆς ἐπιμένων διανοήσεως ὁμοφροσύνης ἐστὶ πλήρης· ὁ δὲ ἄστατος τοῖς λογισμοῖς καὶ ἄλλοτε ὑπ' ἄλλης δόξης φερόμενος ἀστάθμητός ἐστι καὶ πολέμιος πρὸς ἑαυτόν.

B 45 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. Σκιάποδες

Σκιάποδες· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῦς. ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν.

B 46 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. Μακροκέφαλοι

Velkohlaví: Antifón ve spise *O svornosti*: „Národ takto nazývaný.“

Μακροκέφαλοι· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῦς. ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον.

B 47 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες

ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλωι (fr. 2 Issberner p. 5) λεγομένους Τρωγλοδύτας καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ Καταλόγου (fr. 60 Rz. 2) Κατουδαίους ὀνομαζομένους· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῦς.

B 48 = Fótiος, Lexicon s.v. θεειδέστατον = Dionýsios Attikos (Aelius), Ὀνομάτων λόγοι Θ (Theta) 6 Erbse

Nejvíce podobný bohu: Mající podobu boha. Antifón ve spisu *O svornosti* píše:

„Člověk, který tvrdí, že se ze všech zvířat stal nejpodobnějším bohu.“

θεειδέστατον· θεοῦ ἰδέαν ἔχον. εἶπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμοιοῦς οὕτως·

„ἄνθρωπος, ὃς φησι μὲν πάντων θηρίων θεειδέστατον γενέσθαι.“

B 49 = Stobaios, Anthologium IV, 22; II, 66 (cfr. III 6, 45) H.

Antifón:

Tu život pokročí a přijde touha po sňatku a po ženě. Tento den – tato noc – počíná nového daimóna (individuální osud), novou zkázu. Sňatek je totiž pro člověka těžkým

závodem. Když však žena náhodnou není příhodná, jak se zachovat v tomto neštěstí? Je těžké ji propustit, znepráčetel si tím příbuzné, lidi stejně smýšlející a cítící, kterých si člověk vážil a měl vážnost u nich. Je však těžké takové manželství udržet, domnívat se, že se získávají příjemnosti a přivádět si strážně.

Ἄντιφῶντος.

φέρει δὴ προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρόσθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω. αὕτη ἢ ἡμέρα, αὕτη ἢ νύξ καινοῦ δαίμονος ἄρχει, καινοῦ πότμου. μέγας γὰρ ἀγὼν γάμος ἀνθρώπῳ. εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτηδεῖα γενομένη, τί χρὴ τῆι συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ μὲν ἐκπομπαί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιῆσαι, ἴσα φρονοῦντας ἴσα πνέοντας, ἀξιώσαντα καὶ ἀξιοθέντα· χαλεπὸν δὲ καὶ ἐκτῆσθαι κτῆμα τοιοῦτον, δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι.

Nemluvme však hned o tom nejhorším, nýbrž o tom, co je ze všeho nejpříjemnější. Vždyť co je pro člověka slastné více než žena podle jeho touhy? Co je sladšího, zvláště pro mladého člověka? Avšak právě v tom, kde je příjemné, je i žalné! Slasti totiž nepřicházejí samy, ale provázejí je strážně a soužení. Vždyť i v olympijských, pýthijských nebo v jiných závodech přichází obratnost i všechna slast z velkých bolestí. Pocty, ceny a požitky, které bůh dává lidem, totiž nutně pocházejí z veliké námahy a potu.

φέρει δὴ, μὴ τὰ παλίγκοτα λέγωμεν, λεγέσθω τὰ πάντων ἐπιτηδειότατα. τί γὰρ ἥδιον ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον ἄλλως τε καὶ νέωι; ἐν τῷ αὐτῷ δέ γε τούτῳ, ἔνθα τὸ ἡδύ, ἔνεστι πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι. ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονῆκαι καὶ πυθιονῆκαι καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ σοφαὶ καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίνεσθαι· τιμαὶ γάρ, ἄθλα, δελέατα, ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ ἰδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν.

Vždyť já bych ani nemohl bych žít, kdyby se mi dostalo druhého takového těla, [abych o ně pečoval] jako o sebe! Tolik věcí na mě doráží kvůli tělesnému zdraví, kvůli obstarání toho, co je nutné ke každodennímu živobytí, toho, co přispívá slávě, rozvaze, dobrému jménu a pověsti. Co teprve, kdyby se mi dostalo druhého takového těla, které by mi takto působilo

starosti? Není tedy zřejmé, že žena muži, pokud je podle jeho touhy, nepřináší o nic méně lásky i o nic méně trápení, nežli on sám sobě působí, kvůli zdraví dvou těl, kvůli dobývání živobytí, rozvážnosti a dobrého jména obou?

ἐγὼ γάρ, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον [ἐπιμελὲς ὄν] οἷον ἐγὼ ἐμαυτῶι, οὐκ ἂν δυναίμην ζῆν, οὕτως ἐμαυτῶι πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπέρ τε τῆς ὑγείας τοῦ σώματος ὑπέρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπέρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ εὐκλείας καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν· τί οὖν, εἴ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον, ὃ γέ μοι οὕτως ἐπιμελὲς εἴη; οὐκ οὖν δῆλον, ὅτι γυνὴ ἀνδρὶ, ἐὰν ἦι καταθυμία, οὐδὲν ἐλάττους τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὀδύνας ἢ αὐτὸς αὐτῶι ὑπέρ τε τῆς ὑγείας δισσῶν σωμάτων ὑπέρ τε τοῦ βίου τῆς συλλογῆς [καὶ] ὑπέρ τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας;

Jděme však dál, narodily se děti! Tu je již vše plné starostí, z mysli zmizí mladistvá pružnost a ani tvář už není táž.

φέρει δὴ καὶ παῖδες γενέσθωσαν· φροντίδων ἤδη πάντα πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα ἐκ τῆς γνώμης καὶ [τὸ] πρόσωπον οὐκέτι τὸ αὐτό.

B 50 = Stobaios, Anthologium IV, 34, 63

Antifón:

Život se podobá denní strážci a délka života jednomu dni, ve kterém, vzhlednuvše ke světlu, předáváme heslo jiným, kteří přicházejí po nás.

Ἄντιφῶντος.

τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρωι τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέραι μιᾷ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἦι ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις.

B 51 = Stobaios, Anthologium IV, 34, 56

Antifón:

Můj milý, celý život, si zaslouží pohanění; nemá nic neobyčejného, ani velkého a vznešeného, nýbrž vše malé, slabé a krátkodobé, smíšené s velkými strážněmi.

Ἀντιφῶντος.

εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θαυμαστῶς, ὧ μακάριε, [καὶ] οὐδὲν ἔχων περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνόν, ἀλλὰ πάντα μικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀναμειγμένα λύπαις μεγάλαις.

B 52 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀναθέσθαι

Antifón *O svornosti*:

„Život nelze dát zpátky jako kámen ve hře.“

(...)

Ἀντιφῶν Περὶ ὁμοιοῦς:

ἄναθέσθαι δὲ ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν ἄντι τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. εἴρηται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν πεττευομένων.

B 53 = Stobaios, Anthologium III, 10, 39

Antifón:

Lidé však pracují, šetří, namáhají se a ukládají peníze; mají z toho radost, jakou si lze jen představit. Když však peníze vybírají a používají je, pocítují bolest, jako kdyby si odřezávali z těla.

Ἀντιφῶντος.

οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδόμενοι καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προσπιθέντες ἡδονταὶ οἷα δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἡδεσθαι. ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν ὥσπερ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι.

B 53a = Stobaios, Anthologium III, 16, 20

Antifón:

Někteří lidé nežijí přítomný život, ale velice pilně se připravují, jako by měli žít nějaký jiný – ne přítomný – život, a mezitím utíká zbývající čas.

Ἐπιφώνημα.

εἰσὶ τινες οἱ τὸν παρόντα μὲν βίον οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπουδῇ ὡς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν παρόντα· καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ χρόνος οἴχεται.

B 54 = Stobaios, Anthologium III, 16, 30 (cfr. IV, 40, 19)

Antifón:

Znám jeden příběh. Jeden člověk viděl, že druhý získal mnoho peněz, a prosil ho, aby mu je půjčil na úrok. Ten však nechtěl, byl už takový, že nikomu nedůvěřoval a nepomáhal, takže peníze odnesl a někde je schoval. Někdo ho ale přitom viděl a peníze vzal. Za nějaký čas přišel ten, který je ukryl, ale peníze nenalezl. Rmoutil se tedy nad tím neštěstím, ale také proto, že nepůjčil tomu, kdo prosil, neboť by se mu peníze bývaly uchovaly a ještě by mu vynesly další peníze. Když pak potkal toho člověka, který si od něho tehdy chtěl půjčit, naříkal nad svým neštěstím, že pochybil a teď lituje, že mu nevyhověl, ale že ho odbyl, takže stříbro je teď zcela ztraceno. Ten ho však utěšoval, aby si nedělal starosti, ale aby si myslel, že peníze stále má, a že se mu neztratily, když kámen položí na totéž místo: „Když jsi totiž peníze měl, vůbec nijak jsi je nežíval, proto si teď myslí, že jsi o nic nepřišel.“

Ἐπιφώνημα.

ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ἄρα ἰδὼν ἀνὴρ ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺ ἐδειπτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ· ὁ δ' οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἦν οἶος ἀπιστεῖν τε καὶ μὴ ὠφελεῖν μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετο ὅποι δή· καὶ τις καταμαθὼν τοῦτο ποιῶντα ὑφείλετο· ὑστέρωι δὲ χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ εὔρισκε τὰ χρήματα ὁ καταθέμενος. περιαλγῶν οὖν τῇ συμφορᾷ τά τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὁ ἂν αὐτῷ καὶ σῶιον ἦν καὶ ἕτερον προσέφερον, ἀπαντήσας δὲ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ ἀπωλοφύρετο τὴν συμφορὰν, ὅτι ἐξήμαρτε καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὡς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον. 'πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι, ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μηδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός.'

Co totiž člověk neužívá a nebude užívat, z toho mu nevzejde žádná větší ani menší škoda, ať už to je jeho nebo není. Kterému člověku totiž bůh nechce dát naprosto dobré věci, tomu poskytne bohatství peněz, avšak učiní ho chudým co do dobrého smýšlení. Když mu odejme druhé, vezme mu obojí.

ὅτῳ γὰρ τις μὴ ἐχρήσατο μηδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε πλέον οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. ὅτῳ γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούλεται ἀγαθὰ δίδόναι ἀνδρὶ, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ καλῶς φρονεῖν <δὲ> πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἀμφοτέρων ἀπεστέρησεν.

B 55 = Fótios, Lexicon, Iota 108, s.v. ἴνα

ἴνα· ὅπου. Ἐπιφῶν ἐν τῷ Περὶ τῆς ὁμοιοῦσας·

ὀκνεῖν ἴνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν.

B 56 = Suidás, Lexicon s.v. ὀκνῶ

„Váhám.“ (...) Řečníci (...) použili toto slovo, avšak pro strach a pro „mít strach“. Antifón:

„Špatný je ten, kdo je jazykem smělý a hnán touhou, pokud jde o vzdálená a budoucí nebezpečí, avšak dojde-li k činu, váhá.“

ὀκνῶ ... καὶ οἱ ῥήτορες οὐκ ἐπὶ δειλίας καὶ ῥαιθυμίας ἐχρήσαντο τῷ ὀνόματι, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ φόβου καὶ τοῦ φοβεῖσθαι. Ἐπιφῶν

„κακὸς δ' ἂν [εἴη], εἰ [ἐπ'] ἀποῦσι μὲν καὶ μέλλουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται καὶ τῷ θέλειν ἐπείγει, τὸ δ' ἔργον ἂν παρῆι, ὀκνεῖ.“

B 57 = Stobaios, Anthologium III, 8, 18

Antifón:

Nemoc je svátkem pro lenochy, neboť nejdou za svou prací.

Ἐπιφῶντος.

ἰ νόσος δειλοῖσιν ἑορτή'. οὐ γὰρ ἐκπορεύονται ἐπὶ προᾶξιν.

B 58 = Stobaios, Anthologium III, 20, 66

Antifón:

Když někdo jde k sousedovi s úmyslem provést mu něco špatného, ale dostane strach, takže neudělá tu špatnost, kterou chtěl provést, ten je rozvážnější, vzejde mu z toho něco, co nechtěl. Vždyť když má strach, odhodlává se; a zatímco se odhodlává, čas mezitím leckdy odvrátí původní záměr. U dokonaného činu to možné není, avšak během odhodlávání se to může stát.

Ἐπιφῶντος.

ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἃ θέλει ποιῆσαι ἁμαρτῶν τούτων ἃ μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπέστρεψε τὸν νοῦν τῶν

θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν, ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται [καὶ τὸ μὴ] γενέσθαι.

Kdo si myslí, že sice ublíží sousedovi, sám však přitom nic neutrpí, ten není rozvážný. Naděje není vždycky dobrá, vždyť takovéto naděje uvrhly mnoho lidí do nenapravitelných pohrom, když to, co chtěl učinit sousedovi, sami utrpěli...

ὅστις δὲ δράσειν μὲν οἴεται τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὐ, οὐ σωφρονεῖ.
ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς, ἃ δ' ἐδόκουν τοῖς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα ἀνεφάνησαν αὐτοί.

Rozvážnost člověka nelze posoudit správněji než tak, že [rozvážný je ten,] kdo sám sebe uzavře pře touhou náhlých rozkoší, dokáže se ovládat a vítězit sám nad sebou. Kdo si však chce udělat radost okamžitého žádostí, ten chce horší věci místo lepších.

σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ ἂν ἄλλου ὀρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ ὅστις τοῦ θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς ἐμφράσσει αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν. ὃς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ θυμῷ παραχρῆμα, θέλει τὰ κακίῳ ἀντὶ τῶν ἀμεινόνων.

B 59 = Stobaios, Anthologium III, 5, 57

Antifón:

Kdo však po hanebnostech nebo ošklivých činech ani nezatoužil, ani se jich netknul, ten není rozvážný, neboť není nic, co by přemohl a osvědčil se jako řádný.

Ἀντιφῶντος.

ὅστις δὲ τῶν αἰσχυρῶν ἢ τῶν κακῶν μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἤψατο, οὐκ ἔστι σῶφρων· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅτου κρατήσας αὐτὸς ἑαυτὸν κόσμιον παρέχεται.

B 60 = Stobaios, Anthologium II, 31, 39; p. 208, 13 W.

Antifón:

Myslím, že pokud jde o lidi, je tím nejdůležitějším výchova. Kdo totiž nějakou věc, ať jakoukoliv, dělá od počátku, ten ji patrně též správně dokončí. Vždyť jaké kdo zaseje do země semeno, takovou musí očekávat sklizeň. A když do mladého těla zaseje ušlechtilou výchovu, žije a roste po celý život a nezmaří to ani déšť, ani sucho.

Ἀντιφῶντος.

πρῶτον, οἶμαι, τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ παιδείσις· ὅταν γάρ τις πράγματος κἂν ὄτουοῦν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσῃται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίγνεσθαι· καὶ γὰρ τῇ γῆι οἶον ἂν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν· καὶ ἐν νέῳ σώματι ὅταν τις τὴν παιδείσιν γενναίαν ἐναρόσῃ, ζῆι τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου, καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται.

B 61 = Stobaios, Anthologium II, 31, 40

Pro lidi však není nic horšího než bezvládí. Když to dříve lidé věděli, přivykali od počátku chlapce podřízenosti a vykonávání pokynů, aby nebyli zaskočeni, až jako dospělí projdou velkou proměnou.

τοῦ αὐτοῦ. ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις· ταῦτα γινώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἴθιζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἴοντες ἐκπλήσσοιντο.

B 62 = Stobaios, Anthologium II, 31, 41

S jakým člověkem se kdo stýká po většinu dne, takovým se nutně i sám stane co do způsobů.

οίωι τις ἂν τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας συνῆι, τοιοῦτον ἀνάγκη γενέσθαι καὶ αὐτὸν τοὺς τρόπους.

B 63 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. διάθεσις

διάθεσις ... ἀντὶ τοῦ διοίκησις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας·

ἀλλὰ εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν.

B 64 = Exc. Vindob. 44 (Stob. IV, 293, 17 Meineke?; cfr. H. Schenk) Floril. duo n. 62 (Wien 1888 S. 11)

Antifón:

Nová přátelství jsou pevná, ale stará jsou pevnější.

Ἀντιφῶν·

αἱ νέαι φιλίαι ἀναγκαῖαι μὲν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι.

B 65 = Suidás, Lexicon s.v. θωπεία

„Obdivování.“ Antifón ve spise *O svornosti*:

Mnozí nepoznávají, když mají přátele, zato si svými druhy činí obdivovatele svého bohatství a lichotníky svého štěstí.

θωπεία· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας·

„πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώσκουσιν, ἀλλ' ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας πλούτου καὶ τύχης κόλακας.“

B 66 = Kléméns Alex., Stromata VI, 19,7

Řečník Antifón praví:

Vždyť píše o staré lidi se podobá píše o děti.

Ἀντιφῶν ὁ ῥήτωρ λέγει·

γηροτροφία γὰρ προσέοικε παιδοτροφίαι.

B 67 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀθεώρητος

ἀθεώρητος· ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἀτι ἐν τῷ Περι ὁμοιοίας.

B 67a = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀνδρεία

ἀνδρεία· ἢ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία. Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περι ὁμοιοίας.

B 68 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀλιζόμενοι

ἀλιζόμενοι· ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἀντιφῶν. Περι ὁμοιοίας.

B 69 /1 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. βαλβίς

βαλβίς· Ἀντιφῶν Περι ὁμοιοίας· ἢ ἀρχή.

B 69 /2 = Etymologicum magnum p. 186, 24 Kallierges, s.v. βαλβίς (= Etymologicum genuinum Alfa 26 Lasserre)

βαλβίς· ... καὶ βαλβῖσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς.

B 70 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. εὐηνιώτατα

εὐηνιώτατα· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας.

εὐήνιος ὁ πρᾶος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἵππων.

B 71 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. φηλώματα

φηλώματα· Ἀντιφῶν ἐν τῷ Περὶ ὁμονοίας ἑξαπάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἑξαπατᾶν.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ

B 72 = Antiatt. Bekk. An. 78, 20

ἀπειθαρχία· Ἀντιφῶν Πολιτικῶι.

B 73 = Athénaios, Deipnosophiastae X, 423a (X, 20 Kaibel)

καταριστᾶν δὲ εἴρηκεν ἐν τῷ Πολιτικῶι Ἀντιφῶν οὕτως·

ὅτε δὴ τις πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηρίστηκεν.

B 74 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. εὐσύμβολος

εὐσύμβολος· ἀντὶ τοῦ ῥαιδίως καὶ εὖ συμβάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν.

Ἐπιφών Πολιτικῶν.

B 75 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἡμιολιασμός

ἡμιολιασμός· Ἐπιφών Πολιτικῶν

ἑπιπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ

ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον [δοῦναι] ἐν τοῖς λογισμοῖς.

B 76 = Prisc. 18, 230

καταμελεῖν τούτων καὶ ταῦτα. Antiphon ἐν τῷ Πολιτικῶν· μήτε φιλοπότην

κληθῆναι καὶ δοκεῖν τὰ πράγματα καταμελεῖν ὑπὸ οἴνου ἡσώμενον.

B 77 = Plútarchos, Anton. 28

(...) Jak řekl Antifón, čas je nejcennější výdaj.

ἀναλίσκειν καὶ καθηδυναθεῖν τὸ πολυτελέστατον, ὡς Ἐπιφών εἶπεν, ἀνάλωμα,

τὸν χρόνον.

ΠΕΡΙ ΚΡΙΣΕΩΣ ΟΝΕΙΡΩΝ.

B 78 = Artemidóros, Onirocriticon II, 14; 109, 10 H.

Sépie [ve snu]: Ta jediná prospívá i těm, kteří se pokoušejí o útěk, a to pro své barvivo, které sama na útěku často používá. Takový sen zmiňuje i Antifón z Athén.

σηπία. αὕτη δὲ μόνη καὶ τοὺς ἀποδραῖναι πειρωμένους ὠφελεῖ διὰ τὸν θολόν, ὧι χρωμένη πολλάκις φεύγει. μέμνηται δὲ τούτου τοῦ ὀνείρου καὶ Ἄντιφῶν ὁ Ἄθηναῖος.

B 79 /1 = Cicero, De divinatione I, 20, 39

somnia, de quibus disputans Chrysippus multis et minutis somniis colligendis facit idem, quod Antipater, ea conquirens quae Antiphontis interpretatione explicata declarant illa quidem acumen interpretis, sed exemplis grandioribus decuit uti.

B 79 /2 = Cicero, De divinatione I, 51, 116

hic magna quaedam exoritur neque ea naturalis, sed artificiosa somniorum Antiphonis interpretatio eodemque modo et oraclorum et vaticinationum. sunt enim explanatores, ut grammatici poetarum.

B 80 = Cicero, De divinatione II, 70, 144

ipsorum interpretum coniecturae nonne magis ingenia declarant eorum quam vim consensumque naturae? cursor ad Olympia proficisci cogitans visus est in somnis curru quadrigarum vehi. mane ad coniectorem, at ille: vinces, inquit id enim celeritas significat et vis equorum.' post idem ad Antiphontem, is autem 'vincare, inquit, necesse est: an non intellegis quattuor ante te cucurrisse?' ecce alius cursor (atque horum somniorum et talium [interpretationum] plenus est Chrysippi liber, plenus Antipatri), sed ad cursorem redeo: ad interpretem detulit aquilam se in somnis visum esse factum at ille: 'vicisti ista enim avi volat nulla vehementius.' huic aequae idem Antipho:

'baro, inquit, victum te esse non vides? ista enim avis insectans alias avis et agitans semper ipsa postrema est.

B 81 = Seneca, Controv. II, 1, 33 Otho

Iunius ... edidit quidem quattuor libros Colorum, quos belle Gallio noster 'Antiphontis libros' vocabat: tantum in illis somniorum est.

B 81a = Melamplos, Περί παλμῶν 18-19 Diels (Beitr. z. Zuckungsl. I, Abh. d. Berl. Ak. 1907)

(18) ὀφθαλμὸς δεξιὸς ἐὰν ἄλληται, κατὰ Φημονόην καὶ Αἰγυπτίους καὶ Ἰαντιφῶντα ἐχθροὺς ὑποχειρίους ἕξει· ἄγει δὲ καὶ ἀποδήμους.

(19) ὀφθαλμοῦ δεξιοῦ τὸ ἄνω βλέφαρον ἐὰν ἄλληται, ἐπίκτησιν πάντως δηλοῖ, κατὰ δὲ Ἰαντιφῶντα προᾶξιν καὶ ὑγείαν, δούλωι ἐπιβουλήν, χήραι ἀποδημίαν.

B 82 = Anecd. Bekk., Antiattic. 114, 28

τελεσθῆναι· τὸ ἀναλωθῆναι. Ἰαντιφῶν.

B 83 = Anecd. Bekk., Lex. VI; p. 345, 26

ἀδυναμία ἐρεῖς ὡς Δημοσθένης καὶ ἀδυνασία ὡς Ἰαντιφῶν καὶ Θουκυδίδης (VII, 8, 2; VIII, 8, 4).

B 84 = Anecd. Bekk., Lex. VI; 367, 31

ἀκόλουθα Ἐντιφῶν τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα.

B 85 = Anecd. Bekk., Lex. VI; 418, 6

ἀπάλαμνον· ἀμήχανον. οὕτως Ἐντιφῶν.

B 86 = Anecd. Bekk., Lex. VI; 419, 18

ἀπεγένετο· ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως Ἐντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

B 87 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. ἀκαρῆ

ἀκαρῆ· ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ' Ἐντιφῶντι.

B 88 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. βάσανος

βάσανος· Ἐντιφῶν, λίθος οὕτω καλεῖται, ἣν τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται.

B 89 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. δυσάνιος

δυσάνιος· Ἐντιφῶν ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιώμενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦι.

B 90 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos s.v. εἰσφρήσειν

εἰσφρήσειν· εἰσάξειν, εἰσδέξεσθαι. Ἐντιφῶν.

B 91 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos

ἐμ βραχεῖ· ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφαλαίῳ Ἐντιφῶν.

B 92 = Moeris, Lexicon Atticum 203, 2 Bekk.

λιθουργοὺς Θουκυδίδης (IV, 69, 2), λιθοκόπους Ἐντιφῶν.

B 93 = Filodemos, De poem. c. 187, 3 (V. H. 2 VI Th. Gomperz Wien. Sitz. Ber. 123, VI, 49)

ἐπειδήπερ ἐκ τῶν προαναλογισθέντων συνεθεωρεῖτο καὶ οὐκ ἐξητασμένον οὕτως [ἦν], ὥσπερ εἰ μηθὲν ἐτύχομεμ πρὸς ἑτέρους εὐρίσκοντες [περὶ τοῦ] ὑπὸ γραμμάτων ἀπλῶν καὶ συνθέτων οἰκειοῦσθαι τὴν ἀκοήν, εὐδηλος ἢ τῶν ἄλλων φληναφία φαίνεται τῶν ἢ ταῦτὰ τέρπειν καὶ ὀχλεῖν ἢ διάφορα κατηξιωκότων ὡς καὶ τινος τῶν ἀρχαίων Ἐντιφῶντος, εἴτ' οὖν ῥητορικὸς εἶτε καὶ φιλόσοφος ἠβούλετ' εἶναι.

B 93a = Fótiος, Lexicon Alfa 822, s.v. ἀκοινώνητος (p. 66, 4 Reitz.)

ἀκοινώνητος. Πλάτων ἐν Νόμων ς (768b) καὶ ἀκοινώνητα. καὶ Ἐντιφῶν δὲ καὶ Εὐριπίδης (Andr. 470).

B 93b /1 = Fótiος, Lexicon Alfa 1136, s.v. ἀμαρτυρήτως (p. 87, 25 Reitz.)

ἀμαρτυρήτως· ἀμαρτύρως· οὕτως Ἐντιφῶν

B 93b /2 Suidás, Lexicon s.v. ἀμαρτυρήτους

ἀμαρτυρήτους· ἀντὶ τοῦ ἀμαρτύρους· οὕτως Ἐντιφάνης [!].

B 94 = Fótios, Lexicon Tau 590, s.v. τίμιον

τίμιον· ἀντὶ τοῦ ἔντιμον. οὕτως Ἐντιφῶν.

B 95 = Pollux, Onomasticon I, 34

μεθέορτοι ἡμέραι κατὰ Ἐντιφῶντα.

B 96 = Pollux, Onomasticon I, 98

καλείσθω δὲ κυβερνήτης ... καὶ κατ' Ἐντιφῶντα ὁ ποδοχῶν ἢ μάλλον κατ' ἐμὲ ὁ ποδηγῶν.

B 97 = Pollux, Onomasticon II, 109

ἀγλωπτίαν δὲ Ἐντιφῶν εἴρηκεν.

B 98 = Pollux, Onomasticon II, 120

Ἄντιφῶν δὲ ἀντιλογούμενοι.

B 99 /1 = Pollux, Onomasticon II, 120

Ἄντιφῶν δὲ ἀπαρτιλογία ὡσπερ καὶ Ἡρόδοτος (VII, 29).

B 99 /2 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos p. 43; s.v. ἀπαρτιλογία

ἀπαρτιλογία· Λυσίας ἐν τῷ πρὸς Ἀλέξανδρον (fr. 23 O. A. II, 177) καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος καὶ πλήρης ἀριθμός.

B 100 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos II, 123

κακολόγος, κακήγορος καὶ ὡς Ἄντιφῶν ἡδυλόγος καὶ μετριολόγος.

B 101 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos II, 228

Ἄντιφῶν ἐπινόημα.

B 102 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos II, 230

ἀθυμοῦσιν ὡς Ἄντιφῶν.

B 103 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos III, 113

χρηματίζειν καὶ ὡς Ἄντιφῶν φιλοχρηματεῖν.

B 104 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos IV, 9

ἀνεπιστημοσύνη, ἄγνοια, ἀγνωσία. Ἐπιφῶν. δ' ἐπὶ τούτου καὶ ἀγνωμοσύνην λέγει.

B 105 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos IV, 9

δοκησίσοφος, ὡς Ἐπιφῶν ἔφη.

B 106 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos IV, 167

συμμετρίας Ἐπιφῶν ... καὶ δυσμέτρητον Ἐπιφῶν.

B 106a = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos V, 145

ἀγνοῶν. Ἐπιφῶν δὲ καὶ ἀγνώμων λέγει.

B 107 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos V, 441

καὶ τὸ πρᾶγμα ἀναισθησία, ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη καὶ ὡς Ἐπιφῶν ἀποστέρησις.

B 108 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos VI, 163

Ἐπιφῶν δὲ καὶ ἐξαλαῶσθαι πανοικεσία ἔφη.

B 109 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos VI, 169

κακόνους ὡς Ἐπιθυμῶν.

B 110 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos VI, 183

Ἐπιθυμῶν δὲ ἐπιθύμημα.

B 111 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos VIII, 68

ἐπὶ δὲ τοῦ ἀπολογουμένου ἀπελογήσατο, ἀπελύθη ὡς Ἐπιθυμῶν.

B 112 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos VIII, 103

καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐγίνοντο σίτου ἐπιγραφεῖς, ὡς Ἐπιθυμῶν.

B 113 = Harpokration, Lexicon in decem oratores Atticos IX, 26

πολιτοκοπεῖν παρ' Ἐπιθυμῶντι.

B 114 = Lesbonax Gramm., De figuris 7 Blank (p. 180 Valck.)

Κλαζομένιον [σχῆμα?]: ὡς τὸ ἔπορεύομαι σὺν ἀγωνίᾳ ἄντι τοῦ εἰς ἀγῶνα, ἀλλάσσει τὴν δοτικὴν εἰς αἰτιατικὴν καὶ τὴν πρόθεσιν εἰς πρόθεσιν· ὡς τὸ σὺν πατρίδι ἔβη ἄντι τοῦ εἰς τὴν πατρίδα· οὕτως Ἐπιθυμῶν.

B 115 = Suidás, Lexicon s.v. ἀπόκριναι

ἀπόκριναι·

... καὶ ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία. οὕτως Λυσίας (fr. 305 O. A. II, 214a 23) καὶ Ἐπιφάνων.

B 116 = Suidás, Lexicon s.v. ἀπολαχεῖν

ἀπολαχεῖν· ... Ἐπιφάνων· ὅπου ἄνθρωποι βούλοιντο χρήματα διαλαχεῖν.

B 117 = Suidás, Lexicon s.v. χρημάτων

Χρημάτων· ... κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου ὡς Ἐπιφάνων.

B 118 = Athénaios, Deipnosophiastae XIV, 650e ? (XIV, 63 Kaibel ?)

Ἐπιφάνων [?] ἐν τῷ Περὶ γεωργικῶν.